



கலித்தொகையில் கலைகளும் நுட்பங்களும்

நா. பகுஷியா பேகம் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ சாராதா மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பெரியார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப்பெற்றது), சேலம்-636016, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Arts and Techniques in Kalitthokai

N. Bhagushia Begum a,*

^a Department of Tamil, Sri Sarada College for Women (Autonomous), (Affiliated to Periyar University), Salem-636016, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
ndhanushia@gmail.com

Received: 30-03-2022
Revised: 28-07-2022
Accepted: 07-08-2022
Published: 20-09-2022



ABSTRACT

Man spends the rest of his life walking in the sky with the help of multidisciplinary science. Through multidisciplinary scientific thought, he discovers, demonstrates, and shares the nature and mechanisms of the world through a balanced approach. Although scientific knowledge has existed since time immemorial, it is true that modern scientific knowledge was founded by the efforts of Europe. Technology progresses through scientific knowledge. The basis of the path of scientific knowledge is the philosophy of the world. This is explained in the Encyclopedia of Indian Philosophy. They operate on the belief that we can know the nature of scientific knowledge. The scientific techniques that arise in their minds are published by scholars in their respective fields. Similarly, Kalitthokai's book elaborates on the intricate and versatile scientific work found in house construction, clothing, selling flowers, selling milk, protecting millet crops, astrology, medicine, calculating time, carpentry, and so on. It is the characteristic of this article to explain it.

Keywords: Kalitthokai, Scientific Techniques, Sangam Literature, Scientific Knowledge

முன்னுரை

நமது அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்துகின்ற அறிவியல் சாதனைகள் நமது வாழ்வை வெகு சுலபமாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அறிவியலின் வளர்ச்சி மனிதனின் வளர்ச்சியினை வெளிக்காட்டும் விதமாக மனிதன் பண்டைய காலங்களில் வாழ்கின்றபோது தனது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள காடுகளில் கடுமையான உழைப்பையும் நேரத்தையும் செலவிட்டான். ஆனால் இன்றோ அவ்வாறில்லை ஏனென்றால் தற்காலத்தில் மிக விரைவாக அறிவியல் ஆக்கங்களை கொண்டு மனிதன் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து மேன்மையடைந்து ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் மாறுவதை காணலாம். மனிதன் இயற்கையாகக் கிடைத்த உணவினைக் கொண்டு உயிர் வாழ்ந்தான். அறிவியலின் வளர்ச்சியினைக் கொண்டு இயற்கை உணவின் உற்பத்திக் குறைவை போக்க அல்லது அதன் தேவையினை அதிகரிக்க தானே உற்பத்தி செய்யும் முறையினை மேற்கொண்டான். மேலும் தன் அறியும் நுட்பங்களை கற்றபின் கால சூழ்நிலைக்கேற்ப தான் ஈடுபடுகின்ற அனைத்து செயல்களிலும் அதாவது பொன், அணிகலன்கள், வீடுகள், ஆடைகள், தொழில் முன்னேற்றம் என அனைத்திலும் தன்னை மேம்படுத்தியும் வாழ்வில் அறிவியல் நுட்பங்களை உட்புகுத்தியும் பல மாற்றங்களை கொண்டு வந்து வாழ்வில் வெற்றி பெற்றான் என்பதனை கலித்தொகையின் வாயிலாக இங்குக் காண்போம்.

கலித்தொகையில் கட்டிடம்

சங்ககாலத்தில் மனிதன் வாழ்ந்த இடங்களை அறிந்தோமானால் குகைகளிலும் மரப்பொந்துகளிலும் வாழ்ந்ததனை அறிய முடியும். இருப்பினும் தன் வாழ்வில் பல செயல்களை செய்து மேன்மையுற்று முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளான். அதன் வளர்ச்சி நிலைதான் தற்காலத்தில் எங்கு கண்டாலும் மாட மாளிகைகள், அரண்மனைகள், உலகளாவிய விண்ணைத் தொடும் அளவிற்கு மாளிகைகள் என அமைத்து, அனைத்து சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்றவாறு வாழ தன் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டுள்ளான். அதன் வளர்ச்சியின் நிலையினை சங்க காலத்தில் தோன்றிய அகநூல்களில் ஒன்றான கலித்தொகை பின்வரும் பாடலின் வழி எடுத்துரைக்கின்றது.

“நிலவின் நாவில் திரிதருஉம் நீள்மாடக் கூடலார்”

“ஆய்சுதை மாடத்து அணிநிலா முற்றத்துள்”

என்ற பாடலின் மூலம் நீண்ட மாடங்களுடன் மாளிகை அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது (Viswanathan, 2004). மேலும்,

“முன்றில் முஞ்சையடு முசுண்டை பம்பி

பந்தர் வேண்டா பலர் துங்குநீழல்”

எனும் புறநானூறு பாடலும் அழகுடன் சாந்து பூசப்பட்ட மாடமும், அழகுடைய நிலா முற்றமும் அமைந்துள்ள அழகிய வேலைபாடுகளுடன் அறிவியல் நுட்பங்களைக் கொண்டு கட்டமைத்துள்ளனர் என்பதை கூறுகின்றது (Puliyur kesigan, 2015). மேலும்,

“சாலகத்து ஓல்கிய கண்ணீர் உயர்சீர்த்தி” (Puliyur kesigan, 2015)

“பொருந்திரு நிலைஇய வீய்கு சோற்று அகல்மனை

பொருந்தி நோன்கதவ ஒற்றிப் புலம்பியாம் உலமா”

எனும் வரிகளிலும் சாளரம் அமைக்கப்பட்டு இரட்டைக் கதவுகள் பொருத்தப்பட்ட வீடு இருந்தன என்ற செய்திகள் கலித்தொகையில் கூறப்பட்டுள்ளன (Viswanathan, 2004).

கலித்தொகையில் ஆடை, அணிகலன்கள்

ஆதிகாலத்தில்தான் அணிந்த ஆடைகளைத் தேடிப் பார்த்தோம் என்றால் இலைதழைகளையும், மரப்பட்டைகளையும் ஆடையாக அணிந்து விலங்குகளைப் போல் சுற்றித் திரிந்ததை இலக்கியங்கள் சுட்டிக்காட்டும். அதோடன்றி பரிணாம வளர்ச்சியின் பின்பு நூலினாலான ஆடையை உடுத்த தொடங்கியதையும் இலக்கியங்கள் உணர்த்தும். மேலும் பல்வேறு வண்ணங்களையும் சிறப்பு கூறுகளையும் உருவாக்கத் தொடங்கி பல்வேறு வண்ணங்களில் அமைப்புக்களில் பல்வேறு சாதனங்களை கையாண்டுள்ளான் என்பதையும் இலக்கியங்கள் விளக்கும்.

நுட்பமான் பூ வேலைப்பாடுகளையும் கரையினையும் கொண்ட நீல நிற ஆடையினையும் ஆயர் குல பெண் அணிந்திருந்தாள் என்பதை,

“..... மனைநிறிஇ யாய் தந்த

புங்கரை நீலம் புடைதாழ் மெய் அசை இப் பங்காரும்”

முல்லைக்கலிப் பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது (Viswanathan, 2004). இதன் வழி அன்றே எம்பிராய்டரி தொழில் நுட்பம் சங்க காலத்தில் இருந்ததற்கு இதுவே சான்றாகும். மேலும் சாயம் ஊட்டிய ஆடையினையும் அதாவது துவராடை என்பதையும் அணிந்திருந்தனர் என்றும் கூறுகின்றது.

இதோடன்றி, உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள் பற்றியும், இவ்வணிகலன்கள் செய்யக் கையாளப்பட்ட நுட்பங்கள் பற்றியும் கலித்தொகையில் பல்வேறு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இச்செய்திகளைக் கொண்டும் கலித்தொகையில் அறிவியல் நுட்பம் இடம் பெற்றதை அறியமுடிக்கின்றன.

“சுறா ஏறுஎழுதிய மோதிரம் தொட்டாள்

மாணிழை ஆறாகச் சாறு”

என்று கலித்தொகை பாடலின் வரிகள் அமைந்துள்ளன (Viswanathan, 2004). அதாவது சங்ககாலத்தில் ஆண்குறா மீன் வடிவத்தில் உள்ள மோதிரம், கனமான காதணி, கீழே தொங்கும் தன்மையுடைய புல்லிகை என்ற அணிகலன் இருந்தன என்று அறிய முடிகின்றது. மேலும் கைக்கவசம், தொடி, பொலன், கோதை, முத்தாரம், கழுத்தணி, வயந்தகம் போன்ற அணிகலன்கள் பற்றியும் அதில் செய்யப்பட்ட நுட்பமான வேலைப்பாடுகள் அமைந்து உள்ளன என்பதும் வெளிப்படை. கழுத்தில் அணிகள் அணிவதால் உடலுக்கும் தலைக்கும் இடையே உள்ள சக்தி ஓட்டம் சீராகும். காதணி அணிவதால் மூளையின் செயல்திறன் அதிகரிப்பதோடு கண்பார்வை திறனும் அதிகரிக்கும் எனும் அறிவியல் சிந்தனைகளை கலித்தொகையில் இடம்பெறும் பாடல் வரிகள் நன்கு விளக்கிச் செல்கின்றன.

கலித்தொகையில் மலர், சலவைசெய்தல்

சங்ககாலம் முதல் தற்காலம் வரை பெண்களுக்கு பூக்கள் என்றால் மிகவும் பிடித்த ஒன்று. பூக்களை விரும்பாதவர் எவருமில்லை. பெண்கள் மலர்களை சூடுவதால் எதிர்மறையான மாற்றங்கள் வந்தடையாது என்று கூறுகின்றனர். கலித்தொகையில் மகளிர் மலர்களை விற்பனை செய்துள்ளனர். அதனை,

“வீங்குநீர் அவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட”

என்ற வரி பெண்கள் சூடும் குவளை மலரினைக் கொய்து விற்பனை செய்தனர் என்று எடுத்துரைக்கின்றது (Viswanathan, 2004). அதாவது பெண்கள் பூக்களைச் சூடுவது மட்டுமின்றி, அதனை ஒரு தொழிலாகவும் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளனர். இன்றளவு பூக்களைக் கொண்டு பூங்கொத்துக்கள், மலர்தோரண அலங்காரங்கள் அமைத்தல் போன்ற தொழிலை மேற்கொண்டு தனது வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடைகின்றனர். அப்பூக்களின் பெயர்களை தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சா அவர்கள் அரும்பாடுபட்டு தருமபுர ஆதின மடத்திலிருந்து பெரும் முயற்சிக்குப் பிறகு கிடைத்த ஏடுகளின் மூலம்,

“..... தேமா மணிச்சிகை

உரிதுநூறு அவிழ்தொத்து உந்தாழ்”

என பூக்களின் பெயர்களை தேடி எடுத்து தேமாம்பூ, செம்மணிப்பூ, பெருமூங்கிற்பூ என்று அப்பூக்களின் வரிசையில் நிரல்பட சேர்த்தார். பின் ஒழுங்குபடுத்தி பதிப்பு பணியை மேற்கொண்டார் என்பதை அனைவரும் அறிவோம் (Backiamary, 2014).

சலவைத் தொழிலில் சங்ககால மக்கள் ஈடுபட்டுள்ளதை,

“-----ஊரவர்

ஆடை கொண்டு ஒலிக்கும்நின் புலைத்தி”

என்ற பாடலின்மூலம் கலித்தொகை எடுத்துரைக்கின்றது (Mohan, 2004). மேலும் தேனெடுத்தல், வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டியெடுத்தல், ஆநிரை மேய்தல் போன்ற தொழில்களின் அறிவியல் நுட்பங்களை அக்காலந்தொட்டே கலித்தொகை மூலம் படம் பிடித்து காட்டியுள்ளனர்.

கலித்தொகையில் பனங்குருத்தால் பெட்டி புனைதல்

பனை ஓலை, தென்னை ஓலைக் கொண்டு அன்றாட தேவைகளுக்கு பொருட்களை பயன்படுத்தினர். பனை ஓலைக் கொண்டு கூரைகள் செய்தனர். அதனை புட்பில் என்று அழைத்தனர். முல்லைக் கலியில் இச்செய்தினை,

“போழினை புனைந்த வலிப்புட்டில்

வரிசூழ வட்டி தழீஇ”

என்ற கருத்தின் மூலம் பெட்டிகள் செய்து நெல்லைக் கொண்டு சென்றதை அறிய முடிகின்றது (Viswanathan, 2004).

“படிகிளி பாயும் பசங்குரல் எனல்” தினைபுனம் காக்க மகளிர் கவனையும், வில்லையும் கொண்டு யானையை விரட்டி ஆரவாரம் செய்தமையும், கிளிகளை கவன் கொண்டு ஓட்டியமையையும் கூறுகின்றன இலக்கியங்கள். அதேபோல விளைந்த தினைகளை பறவைகளிடம் இருந்து காக்க,

“நல்கோள் சிறுதினைப் படுபுள் ஓப்பி”

எனும் செய்தியை குறிஞ்சிப்பாட்டில் கபிலர் மிக அழகாக சங்ககாலத்தில் பயன்படுத்திய கருவியை பற்றி எடுத்துரைக்கின்றார் (Subbarayanayakaravarkal, 2010).

கலித்தொகையில் தச்சு செய்தல், வேட்டையாடுதல்

வேட்டையாடும் தொழிலையும் அக்கால மக்கள் செய்தனர். கலித்தொகையில் மனிதன் உயிர்வாழ தன் பசியை போக்கிக் கொள்ள விலங்குகளை வேட்டையாடி உண்டான். வேட்டைக்கு செல்வோர் அதற்குத் தேவையான கருவிகளுடன் சென்று காட்டில் அலைந்து விலங்குகளை வேட்டையாடினர் என்பதனை,

“இளங்கொளி மருப்பின் கைம்மா உளம்புநர்

புலங்கொடி கவனையின் பூஞ்சினை உதிர்க்கும்

கோலைவெம் கொள்கையோடு நாயஅகப் படுப்ப

வலைவர்க்கு அமர்ந்தே மடமான்”

பாலைக்கலியில் பெருங்கடுகோ அவர்கள் வேட்டையாடிய செய்தியை கூறுகின்றனர் (Viswanathan, 2004). மேலும் இச்செய்தியினை,

“படைஅமை சேக்கையுள் பாயலின் அறியாய் நீ

இணைபட நிவந்த நீலமென் சேக்கையுள்”

என்ற பாடல் மூலம் மரத்தினால் ஆன கட்டில்கள் பொம்மைகளை செய்தனர் என்பதனை அறியலாம் (Backiamary, 2014). மேலும் பெரியபுராணத்தில் குயவர் தொழில் செய்யும் திருநீலகண்டநாயனார் மண்பானை, சட்டி போன்ற உபயோகப் பொருட்களை செய்தார் என்று சுந்தரர்,

“திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்”

என்று உரைப்பதிலிருந்து குயவனார் எனக்குறித்த செய்தியையும் மண்ணை பயன்படுத்தி மண்பானை, சட்டி போன்ற பொருட்களைச் செய்தனர். இதனை அறிவியல் நுட்ப நுணுக்கமான முறையில் கையாண்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்படை (Subbarayanayakaravarkal, 2010).

கலித்தொகையில் மருத்துவம்

நோயுடைய ஒருவர் அந்த நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தையும் அதன் திறத்தையும் அறிந்த ஒருவரிடம் வேண்டி நிற்க நான் அறியேன் உதவமுடியாது என வஞ்சிப்பது கொடுமையானது என்பதை,

“வருந்திய செல்லல் தீர்த்த திறனறியொருவன்

மருந்தறை கோடலிற் கொடிதே”

இதிலிருந்து மக்கள் நோயின் தன்மையையும் அதை தீர்க்கும் மருத்துவத்தையும் அறிந்திருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது (Viswanathan, 2004). நாவுக்கரசர் சூலை நோயின் கொடுமையால் வலிதாளாமல் தாண்டும் துன்பத்தை,

“வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றேன் அடியேன்”

எனக் கண்ணீர் மல்க வேண்டினாள் (Backiamary, 2014). திலகவதியார் திருநீறுபூச நாவுக்கரசர் சூலை நோய் குணமான செய்தியை அறியலாம்.

கலித்தொகையில் பால் விற்றல்

ஆடு, மாடுகளை வளர்த்து அதன் பாலை விற்று தொழில் செய்தனர். கொழுப்புச்சத்து நீங்கிய பால், கொழுப்புச் சத்துள்ள பால் என்ற இருவகையில் பால் விற்பனைக்கு வருகின்றது. இதற்கு சில வேதிப்பொருட்களை பயன்படுத்தினர் என்பதை காணலாம். இதனை,

“நெய்கடை பாலின் பயன்யாதும் இன்றாகிக்

கைதோயல் மாத்திரை யல்லது செய்தி...”

அக்காலத்தில் மருந்தையிட்டு நெய்யை கடைந்து வந்த பால் என்பர். அப்பாலிலிருந்து வெண்ணையை பிரிக்க ஒருவகை மருந்தை பயன்படுத்தினர் என்பது வியப்புத்தருகின்றது எனினும் இக்காலகட்டத்தில் பாலில் பல பொருட்களை செய்து பயன்படுத்துவாடைக் கொண்டு அறியலாம். அறிவியல் விஞ்ஞானம் கொண்டு பல அறிவியல் ஆக்கங்களை கண்டறிந்தனர் என்பதற்கு இதுவும் ஒரு சான்றாகும் (Viswanathan, 2004). மேலும், பல இயந்திரங்களையும் கண்டறிந்து வெகுவிரைவாக பல தொழில்களில் முன்னேற்றம் அடைய அறிவியல் எண்ணம் தேவை. எனவேதான்,

“அறிவியல் சிந்தனை கொள்”

என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார் (Muthu, 2014).

முடிவுரை

பண்டைய தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான தொழில்நுட்பமும் அறிவியல் அறிவும் பெற்றிருந்தனர் என்பது தெள்ளத்தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. அறிவியல் வளர்ச்சியே நாட்டின் வளர்ச்சி என்பதும் உண்மையாக விளங்குகின்றது. செம்மையான வாழ்வை உருவாக்க அறிவியல் நுட்பங்கள் துணை புரிகின்றன. தமிழ் மக்களின் புதுமையை கண்டறிய அறிவியல் மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன. கட்டிடம், வீடுகள் அணிகலன்கள், ஆடைகள் தொழில் முன்னேற்றம், வேட்டையாடுதல், தச்சுத்தொழில், மருத்துவம், வேதியியல்போன்ற அனைத்திலும் அக்கலாம் முதல் இக்காலம் வரை ஏன் எக்காலத்திலும் அறிவியல் என்ற ஒன்று நிச்சயம் இடம் பெற்றிருக்கும் என்பதற்கு கலித்தொகைப் பாடல்கள் சான்றாகும். காணப்படுகின்றன.

References

- Backiamary, F., (2014) Vagamai Nokkil Ilakkiya Varalaru, New Century Book House Pvt. Ltd, Chennai, India.
- Mohan, R., (2004) Pathupattu, New Century Book House Pvt. Ltd, Chennai, India.
- Muthu, S., (2014) Ariviyal Aathichudi, Thiruvaarasu Puthaga Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur kesigan, (2015) Purananuru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Subbarayanayakaravarkal, (2010) Thiruthondarpuraanam Ennum Periya Puraanam (Moolamum Uraiyum), Mulai nilaiyam, Chennai, India.

Viswanathan, A., (2004) Kalithogai Moolamum Uraiyum, New Century Book House Pvt. Ltd, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License